

KEGYELEMNEK ÖRÖK DITSÓSÉGRE
KÉSZITTETETT EDÉNYE,

NÉHAI TISZTELETES ÉS NEMZETES

BOGDÁNYI

S A J G Ó

ER'SÉBET
ASZSZONY,

BÓLDOG EMLÉKEZETÜ

FÉRFIUNK,

NÉHAI TISZTELETES ÉS TUDOS

BATZONI INTZE MÁTÉ

URAMNAK,

A' KOLO'SVÁRI NEMES REFORMATÁ

ECCLESIA' HÜSÉGES LELKI TANITOJÁNAK

ÉS ECCLESIASTICUS CURATORÁNAK,

A' KEGYELEM' AJÁNDÉKIVAL GAZDA-
GON FELEKESITTETETT

ÁRVA ÖZVEGYE.

Redetit vette Néhai Tiszt. és Nemz.

BOGDÁNYI SAJGÓ ER'SÉBET *Akzonny ama'*
Nagy Kegyeességü Atyától, Néhai Tiszt. és Tud.
 BOGDÁNYI SAJGÓ MIHÁLY Uramtól, *a' Szigeti Nemes*
Reform. Ecclesiának Hűséges Lelki Tanítójától, és ama' Nagy
Kegyeességü Anyától, Néhai Tiszt. és Nemz. BOROS - JENÉI
 ANNA *Akzonnytól; külvén e' Világra M DC XCII-dik Eft-*
tendőben: a' ki egész Életében a' Kegyeességnek olly fényes Sű-
gárral tündöklött, a' melyekből világosan ki-tetkett, hogy
Ö lett legyen a' KEGYELEMNEK ÖRÖK DITSÓSÉGRE
KÉSZITTETETT EDÉNYE.

Fel-neveltetvén az ISTE Nnek Igaz Esméretiben, és a'
Tiszt. Erkölcsökben, által-plántáltaték Szűzeességének kies Tava-
fán a' Házasági Sz. Szövetség által az Aroni Házból ugyan
Aroni Házba; mivelhogy Ötet M DCC IX-dik Eftendőben
Böltel-Havának XIII-dik Nappán el-gyűrűzé, és ugyan - azon
Eftendőben Böjtmás-Havának XIV-dik Nappán Hites-Társul el-is
vévé ama' Bódog Emlekezetü Férjfü, Néhai Tiszt. és Tud.
 BATZONI INTZE MÁTÉ Uram, *akkor a' Szigeti Nemes*
Reform. Ecclesiában az UR J É S U Snak Szolgája; azután
a' Kolo'svári Nemes Reform. Collegiumban a' Philosophiá-
nak, és kevés idő múlva a' Sz. Theológiának-is Ditséretes
Professora; végre pedig a' Kolo'svári Nemes Reform. Eccle-
siának Hűséges Lelki Tanítója és Ecclesiasticus Curatora.

Meg-gyümöltöztetvé ISTE N Páros Életeket és Aroni Házokat
 Néh. TT. BATZONI INTZE MÁTÉ Uramnak, *és Néhai T. N.*
 BOGDÁNYI SAJGÓ ERS'ÉBET *Akzonnyak, hat jeles Magza-*
tokkal, úgy mint előző SÁMUELLEL, ANNÁVAL, és ER'SÉ-
BETTEL, a' kik még gyenge Idejekben a' Menyzei Hazába által-köl-
töztenek: azután pedig 'SU'SÁNNÁVAL, TT. VERESTOI
 GYÖRGY Uramnak, *a' Kolo'svári Nemes Ref. Collegiumban*
a' Philosophiai Professorságot hűnösen viselő Férjfünek, kedves
Feleségével;

Feleségével; ISTVÁNNal, a' Maros-Vásárhelyi Nemes Reform. Collegiumnak Philosophiát tanító Érdemes Professorával; és MIHÁLYjal, a' Kolo'svári N. Ref. Ecclesiának egyik Hűséges Lelki Tanítójával.

Oh Világi Életnek keskeny batárok között forított Öröme! Gyásos Özvegyiségre juttatá Néhai T. N. BOGDÁNYI SAJGÓ ER'SÉBET A' fennnek nem kedvező Halál M DCC XLII-dik Eftendőben, Sz. Mihály-Havának XIX-dik Napján; mivel kedves Férjét, Néhai TT. BATZONI INTZE MÁTÉ Uramat, akkor ő tőle el-fakasztá. A' melly ő Gyásos Özvegyiségében nagy Vigasztalására valának ő nékie; réf. ferint Élethen lévő Szerelmes Gyermekei, kedves Veje, és kedves Menyei: réf. ferint pedig Szerelmes Unokái, ú. m. VERESTOI ER'SÉBET A' fennnek, Nemz. LOSONTZI A. SÁMUEL Uramnak, Nemes Kolo'svár Városá' Érdemes Notariusának, kedves Hites Párja, VERESTOI GYÖRGY, VERESTOI SÁMUEL, és VERESTOI ISTVÁN; a' kik fármaztanak TT. VERESTOI GYÖRGY Uramtól, és T. N. INTZE 'SU'SÁNNÁ A' fennnek, és a' kiket úgy nevelt Kegyes Nagy-Anyjok, mint tulajdon Gyermekeit; úgy fíntén kised INTZE SÁMUEL, a' ki fármazott TT. INTZE ISTVÁN Uramtól, és T. N. M. VÁSÁRHELYI TÖKE SÁRA A' fennnek, és tsak mostan kezdett lábra indulni; nem különben kised INTZE 'SU'SÁNNÁ, a' ki fármazott TT. INTZE MIHÁLY Uramtól, és T. N. PATÁKI SÁRA A' fennnek, és a' ki hasonlóképen tsak mostan kezdett lábra indulni.

Mintbogy ISTEN e' KEGYELEMNEK EDÉNYÉT Kegyes Férjének Halála után-is meg-örvendeztette vala, nem tsak Szerelmes Gyermekeiben, kedves Vejében, és kedves Menyeiben, hanem Szerelmes Unokáiban-is: nem lévén már semmi olyan ez árnyék Világban, a' mire ő hátra tekintene, kíván vala el-költözni, és lenni a' KRISTUSSal; tudván, hogy az mindemél jobb. A' melly ő forró Kívánságát bé-is tellyesíté az ő MEGVÁLTO KRISTUS A. Mert minekutánna e' mostan folyó M. DCC LVII-dik Eftendőben sokszor kemény nyaralyáktól ostro-

moltatott volna: végezetre forró Hideglelésbe esvén, el-érkezék
 Ő hozzája buzgó és meg nem fűnő Könörgései után a' MEN-
 NYEI VÖLEGÉNY e' mostan teldegelő Sz. András-Havának VII.
 Napján épen Éjszélkor, és az ő el-készült Lelkét, mint Választott
 Jegyesét, fel-vivé magához a' Mennyei Paraditsomba; midőn e'
 KEGYELEMNEK EDÉNYE e' Kegyelemnek Országában töltene
 Földi Életének LXV-dik, Páros Életének XLVIII-dik, Gyáfos
 Özvegyiségének pedig XVI. Eftendejét.

Méltán mondhatjuk e' Böldog Emlékezetű Afkony felől, hogy
 Ő e' Kegyelemnek Országában lett legyen a' KEGYELEMNEK
 ÖRÖK DITSÓSÉGRE KÉSZÍTTE TETT EDÉNYE. Ugy-
 mint a' ki ISTENT il a' Kegyelemnek Ajándékival gazdagon fel-
 ékesítettett vala: t. i. az ISTENnek Igaz Esméretivel, a' KRIS-
 TUS JÉ'SUSban meg-fundáltatott Igaz Hittel, a' fín-mítatás
 nélkül való Kegyeséssel, Szeliűséggel, Alázatossággal, sok Sze-
 gényeket a' porból fel-emeli, kivált a' Prófétáknak Fiait mások
 felett segítő Alami'snálkodással, a' buzgó Könörgésekben, és az
 ISTEN' Befédének olvasásában, hallgatásában, és tanulásában
 való f. Gyönyörködéssel, és senkit leg-kissebb részben-is meg-sér-
 teni nem igyekező feddhetetlen Élettel. A' mellyekhez járult az
 ő példát alig esmérő Gazdaafkonyi Szorgalmatossága, Néhai
 Kegyes Férjéhez való tökéletes Hűsége, és Szerelmes Gyermekei-
 hez, kedves Vejéhez, kedves Menyeihez, és Szerelmes Unokái-
 hoz való ritka példájú Szeretete.

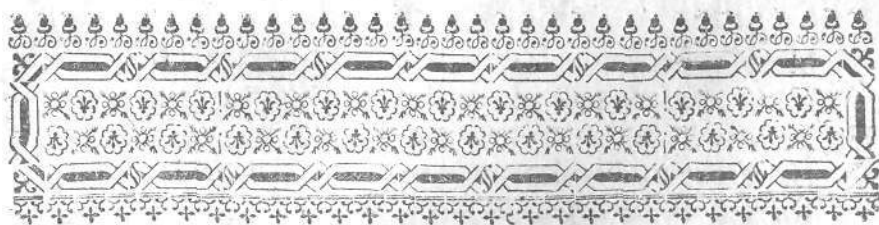
Fájlalják mélységes keserűséggel ez ő Kegyes Gondviselőjek-
 nek Halálát Szerelmes Gyermekei, kedves Veje, kedves Menyei,
 és Szerelmes Unokái: minduzáltal meg-nyúgognak az URnak
 Sz. Akaratjában, és nem merülnek-el ily mód nélkül a' Bánat-
 ban, mint azok fokbanak, a' kiknek Reménségek nintsen.

Midőn pedig e' KEGYELEM' EDÉNYÉNEK meg-bidege-
 dett Teste e' mostan folyó M DCC LVII-dik Eftendőben,
 Sz. András-Havának XX-dik Napján, a' Kolo'svári Temetőben
 Komorú Gyáffal a' Sírbe tétetik: Siralomra fordítja zengő

Tziteráját, és e' következő Szomorú Versekkel téfen Utolsó

Tikteséget ez ő Alami'snálkodó Tábitájának

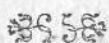
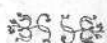
A' KOLO'SVÁRI NEMES REFORMATUM COLLEGIUM.

Mindenható UR Ellenünk ki - kele
Ujolag, és Reánk az Halálnak fele
Fúlván, mint épen Éjzak'hideg Tele,
Ujabb gyázt Szívünkbenéz általemele.
BOGDÁNYI ER'SÉBET, ím' Ki Nékünk vala
Igen nagy Tábitánk. jaj mostan el-hala!
Nem-is nyúl már tovább Élete' fonala,
Mellyet Lomorúán Sorfünk tapasztala.
ISTENnek e' vala szabados tetézése
Felöle, és titkos örök végezése;
Hogy Gyermekei közzül e' Nap' költözése
Légyen, és mély Sírbe való bé-menése.
ISTENét, a' míg élt, Lelkéből kedvelte,
Mint Kegyes ER'SÉBET, Szent Nevét tisztelte,
-Hitét, Reménségét az által nevelte,
Az ER'SÉBET Nevet igazán viselte.
Mellyre nézve immár Megváltó URában
Örvend, lévén rézes Egek' bírásában;
ASZSZONYI VIRTUSok'Remek Summájában
A' mi van, Élőknek hagyta Példájában.

Remetéz Péter, Coll. Seniora.

AZ Özönviz előtt lévő Embereknek
Életeket nézvén, úgy látjuk, ezeknek
Hogy igen sok fámok vólt Éztendjeknek:
Engedvén azt a' Bölts ISTEN e' Híveknek.
De már a' Szent Dávid Kiraly' idejében,
Senki nem örült olly hozzás Életében:

Mert így szól Szent DÁVID 'Sóltáros Könyvében,
 Kilentzvenedik Réz' tizedik Versében:
 Hogy Hetven Éztendők Életünk' Napjai,
 Ha többek, Nyóltzvanra nyúlnak Határai;
 De úgy-is terhesek Éloknek Sorfai,
 Léven fok próbái és fáradságai.
 BOGDÁNYI ER'SÉBET Világ' Mezejében
 Mikor járna Hatvan - Öt Éztendejében;
 Látott néha elég Örömet Szívében,
 De néha része volt MÁRÁnak Vízében.
 ÁBRAHÁMnak immár nyúgzik Kebelében
 Fáradt Lelke, nem leléz határ Örömében:
 Föld' Golyóbisán-is él drága Nevében,
 Híres MÁRO a' míg él Aeneisében.

Hufler László, Coll. Contra-Scribája.

A' Hatalmas ISTEN ilyen Törvényt tézen:
 Hogy Élő Embernek, Ki Kezdetet vézen,
 Végső Enyészete nem fokára lézen,
 Szomorú Koporsó és azt várja kézen.
 Kivált Kinek Halál bé-közfön Házához,
 Nem ígérhet tsak egy Napot-is Napjához;
 De Magát Kézülöt fúvó Trombitához
 Tartván, sietve fog induló Utjához.
 Erre a' fok közzül Én egy Példa légyek
 BOGDÁNYI ER'SÉBET, Ki innen el-mégyek:
 De nem illik, azért tsak egy Szót-is tégyek,
 Mert régen várom, hogy meg-újúlást végyek.
 El-is érte Lelkem vidám újulását,
 Meg-bádjadott Testem nyugalmas állását:
 El-hervadott Éltem kedves vidulását,
 Mihelyt JÉSUSomnak hallottam hívását.

Fodor Miklós, Coll. Adressora.

Jeles fokások volt ez a' Régieknek,
 Görög, és Római Fő-Nemzetségeknek,

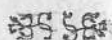
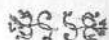
Viadal-

Viadalhoz szokott erős Vitézeknek,
 'S Márs' Mezején járó értz fővü Rendeknek.
 Hogy a' Viadalban a ki vitézkedett,
 Ellensége ellen bátran törekedett,
 És végtére azon győzedelmeskedett,
 Laurus Koronával csak az ékeskedett.
 Ellenségek pedig az igaz Híveknek
 Tett, Világ, és Sátán; Kik ellen Ezeknek
 Mind végig hartzolni kell, hogy az Egeknek
 Lakói légyenek, 's Tárfai Szenteknek.
 Így viselte az UR' Hartzát Életében
 BOGDÁNYI ER'SÉBET, Ki az Ő Hitében
 Tökéletes, Erős, vólt Igaz Szívében,
 És Ő JÉ'SUSÁhoz fent Szeretetében.
 Hartzolása után végre el-is vette
 Pálmáját, hogy Tetti Sátorát le-tette :
 JÉ'SUSa-is Lelkét már egyesítette
 Magával, és Őtet Mennyben helyhez-tette.
Kerekes György, Coll. Adreffora, és Poéták' Tanítója.

Kitsoda mérészli homályosítani
 ISTEN' Böltességét, fáját fokasztani
 Zúgolódásokra? mert meg-válastani
 Illik az UR' Utját, és igazítani.
 Mert ha figyelmezőnk Jóbnak példájára,
 Az ő fénvedése végre lett javára :
 Ugy a' ki bé-közön Világ' piatzára,
 Rövid ínsége jút örök Nyúgalmára.
 BOGDÁNYI ER'SÉBET földi Életében,
 Noha réft vett annak nehéz Kereftében;
 De fempillantásnyi az; mert Seregében
 Szenteknek örökké él Ditsőségekben.
 Várta-is óhajtvá ezt a' Ditsőséget,
 És örökké-tartó Lelki Idvességét,

Azért

Azért ál-ortzától üres Kegyeiséget
Gyakorlott, 's Bárányi ritka Szelidséget.

T. Benkő Ferentz, Coll. Alumn. Syntax. Tanítója.

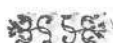
HA Földi Életünk valamelly Rézében
Zöldellik, mint Pálma, maga erejében;
De hamar változik, és annak helyében
Bánat' Fellege áll mindnyájunk' Szívében.
E' bizonynyal Sorfa a' mi Életünknek,
Míg le nem vetkezzük Sátorát Lelkünknek;
Akkor vétetik-el bánatja Szívünknek,
Mert Szárnyai alatt nyugfzik JEGYESünknek.
Itt az Állandóság, mellynek el-érését
Ohajtják az Hívek, 's kéri meg-nyerését:
Főbb gondjoknak tartván annak keresését,
Szívek fakadva sem mulatják kérését.

Szabó Ferentz, Coll. Adfeff. és Grammat Tanítója.

HAt Eftendők alatt, a' ki Segítsége,
És mint Édes Anyám, olly nagy Reménsége
Vala Életemnek, Halál' Setésége
Azt el-nyomá, és lön Életének vége.
E' nagy Tábitámat, míg élek, síratom:
Könvyhúllatásommal Ortzámat áztatom:
Koporsója mellett állván, hármaztatom
Jaj Szómat; mert többé Ötet nem láthatom.
De meg-nyugfzom a' Bölts ISTEN' Tetzésében,,
A' ki gyönyörködven e' Kegyes Hívében,
Helyt ada ö-néki Szent Örökségében,
A' Paraditsomnak gyönyörű Kertében.
Noha porba esett Hajléka Testének;
De midön meg-hallja Szavát GOELÉnek,
Fel-támad, 's le-vetvén motskait Szennyének,
Lakó Háza vízfönt lefz Mennyben Lelkének.

Ekképen kesergi Édes Anyja' helyett való Néhaj Tíft. jó.

Afzónyát, Verestói György, Coll. Alumn.

OH melly Bóldog Ember, Ki mind Életében,
 Mind pedig ISTENtől el-rendelt Végében,
 Bízik egyedül Ő Idvezítőjében,
 Meg-fektetvén élő Hitét Érdemében!
 Ezt tudván BOGDÁNYI ER'SÉBET, Példája
 Kegyefségnek ki vólt, míg végső Orája
 El-jött, és el-alutt Élete' Fáklyája,
 Bizott JÉ'SUSÁban, Ki az Élet' Fája.
 Már Paraditsomnak örvendez Kertében,
 És kéz nélkül tsinált Szenteknek Szentében:
 Hol Arany Koronát vífel Ő Fejében,
 És Világ' győző Hit' Pálmáját Kezében.

Deáki Pál, Coll. Alumn.

Mikor meg-fúvallik ISTEN' Trombitája,
 És meg-tsendül Halál' serkentő Orája,
 Mikoron meg-nyílik éh Koporsó' Szája;
 El-óztatik akkor Életünk' Fáklyája.
 Hogy így mindenikünk az Egeket bírja,
 A' BARÁNY' Könyvébe a' Kiknek fel-írja
 Neveket az ISTEN, és kiket Föld' 'sírja
 Táplált, míg bé-fogott a' Koporsó' Sírja.
 El-múlék Élete, miként a' Nap' Fénye,
 E' Kegyes ASZSZONYnak: de mivel Öfvénye
 Egyenes vólt, Utját és ISTEN' Törvénye
 Vezérelte, lévén Ő-benne Reménye.
 Vigad-is már Lelke Egek' Felségében,
 Él Köztünk addig Jó illatú Hírében,
 Ditsőségnak míg jár Virtus' Szekerében,
 História míg él Krónikák' Könyvében.

Sós Adám, Coll. Alumn.

A HALÁL, a MEG-HOLT, és JÉ'SUS együtt befélgetnek.

H A L Á L.

KÉZülj, mert nints immar tovább engedelem,
El-ízánt Akaratom ellen niats védelem,
Elég hozzán tartott hozzád a' Kegyelem;
Már a' Hóltak' Éámát veled-is nevelem.

M E G - H O L T.

Foúlad-meg Élettől bátor én Testemet,
De meg nem sérthered soha-is Lelkemet:
Mert az UR JÉ'SUSban vetettem Hitemet,
Jövel most-is, JÉ'SUS, végyed-fel ügyemet.

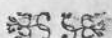
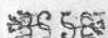
J É ' S U S.

Bízzál hív Leányom, vesd bennem Hitedet:
Mert el-nyered, hidd-el, Örök Életedet,
Meg-győzted immáron két Ellenségedet,
Lelkedben most vézed vég Győzedelmedet.

Szathmári P. Mihály, Coll. Alumn. és Bibliothec.

GY tsudás ÉLÖ-FA terem INDIÁban,
Melly ritka dőlgoakat mütogat magában;
Mert mihelyt a' Nap van virradó Házában,
Mindjárt változtatja magát más formában.
Vídám Ábrázatját gyász színre fordítja,
Zöldellő Levelét özve fodorítja,
Mosolygó Virágít épen ki nem nyítja;
Hanem ha ki nyílt vólt, ismét bé-ízorítja,
De a' Nap' fényében mihelyt kezd lenni Vég,
Annak fúgarától gyengén pirúl az Ég,
Tsillagok' tüze-is, már imitt - amott ég,
Virágít meg-nyítván ki-terjeftgeti még.
BOGDÁNYI ER'SÉBET JÉ'SUS' hív Leánya,
Az ISTEN' Ujjának nemes Tsinálmánya,

Illy ÉLÖ-FA volt; mert minden Takarmánya
 A' fok Árvákhoz lett gazdag Adománya;
 Ha mások le-ültek hangozó favára
 SIRENNEK, Ő el-ment onnét szent dőlőgára;
 Nem vidúlt Világnak Belpoklofságára;
 Mert az Ő JE'SUSát vette vólt gondjára;
 Azért következvén Teste' Éjtfakája,
 Zöldellik már MENNYben vidám ÉLÖ-FÁja
 LELKÉnek; de ha szól az UR'TROMBITÁja,
 Az-is MENNYbe megyen, mert az a' Hazája.

Malomvízi Kendeffi Pál, Urfi, Publicus.

Mihelyt e' Hír Musám' füleit bé telé,
 BOGDÁNYI ER'SÉBET? Testét hogy le-felé
 A' Halál, és LELKE INDULT AZ ÉG FELE,
 Hogy ez UTról írjon magában rendelé.
 A' hová Ő megyen, az a' HARMADIK ÉG,
 Melly mennyire légyen tölünk, mérséklék rég,
 Az EGnek Búvári; de nem lették fel még,
 Hány Mért-Földig vagyon ide e' KIVÁNT VÉG.
 Mert femmi ki gondolt Mesterség nem férhet
 Ahoz, melly egyebet helyesen meg mérhet.
 Itt ám segítséget Ember fokát kérhet
 Maga mellé; kívánt véget még sem érhet.
 Mivel tsak a' NAPnak lobogó fekere
 Olly mefze, hufon - őt hogy Eftendő' fere
 Jöne, míg Ágyúból lött Golyóbis' tere
 Oda jutna, mellyet bőv Puska por vere.
 Fellyebb vagyon ennél a' SATURNUS fokkal,
 Folya hét-fáz ezer Eftendő Napokkal,
 Míg Ágyú Golyóbis, mellyet Fejze fokkal
 Vertek-bé, meg - ütné sikóltó Hangokkal.
 TSILLAGOKKál rakott EGnek Menyezetje
 E' felett van, a' mint látzik derületje.

3958 3958

Azoknak, és báltos Égen kerületje,
 Míg látásunk elől lézen Enyézete.
 De mind ezek felett van az a' KIVÁNT HÁZ,
 A' mellyet ékesít nem Földi romló MÁZ,
 Lakófi bódogok, nem rettentí-meg Váz,
 Ott Nyavalya nintsen, Hideg-lelés nem ráz.
 Oh hív LÉLEK! Ez ám Gyönyörűség' Kerte,
 Mert kedves UJ-ÉNEK hallattatik ferte: Jel.v.9:
 Ki IGAZ HIT' FEJÉR RUHÁJÁT el-nyerte,
 Itt örvend, JÉ'SUSa Sáránt hogy le-verte.
 Illy magas bár legyen ez a' MENNYEI UT,
 A'SZENTEKre még-is nem hoz e' semmi bűt,
 Mert KRISTUS' HATALMA által oda el-jút
 A'JO LÉLEK; mert Ő ÉLET adó bőv KUT.
 BOGDÁNYI ER'SÉBET, KEGYELEM' EDÉNYE,
 Ide méne: Földnek mert vólt Jövevénye;
 Nem tarthatá tovább ennek Szövevénye;
 Mert magához hívá JÉ'SUS FŐ-REMÉNYE.

Malomvázi Kentessi Elek, Urfi, Publicus.

A Meg-Hólinak Szavai.

MInt a' Virág, a' melly Nyári zöldségével,
 Egy ideig ugyan gyenge Szépségével,
 Kedveskedik nekünk fagos erejével,
 Ditselkedvén az ő tündölő fínével,
 De ha vagy a' Napnak főrnyü melegétől,
 Vagy pedig a' Télnek kemény hidegétől,
 Érdekeltezik; el-távozik fínétől
 Mindjárt, és elébbi Nyári zöldségétől.
 Ugy én-is BOGDÁNYI ER'SÉBET Példája
 Lettem az Előknek, e' Koporsó' Fája
 Kit bé-zárt; és vagyok már Halál' prédája:
 Így végeztetvén-el Életem' Pályája.
 De jól esett; mert Ki ISTEN' KEGYELMÉBEN
 Állottam e' Földön, már DITSŐSÉGÉBEN

Az EGEKnek lévén, Szentek' Seregében
Gyönyörködöm JE'SUS' Színe' Nézésében.

Hadadi Wesselenyi Farkas, L. Baro, Urfi, Rhetor.

E' Világnak tetző Testnek Kedvesége
Tsalárd, és hijába-való Ékecsége,
Hó-Halmán, jég hátán, Vénusi Szépsége
Épült, és el-múlik Pompás Ditsősége.
De melly ASZSZONY ékes az UR' FÉLELMÉVEL,
A' Kapuknak tellyes Az Ditséretével:
Hamérik MENNYEIFONT' SERPENYŐJÉVEL,
Drága-Könél drágább lézen Érdemével.
E' KEGYES ASZSZONY-is Kárbunkulusoknak
Árrát felyül-múlja: mert vólt Virtusoknak
Remek-Summája, Értz-Tüköre a' Jóknak,
És gazdag Tárháza nagy Talentomoknak.

Déli Dúfegzi Jó'sef, L. Baró Urfi, Poëta.

Meg-nyitotta vala Szívét Lidiának
Az UR, hogy helyt adna parantsolatjának,
És Ötet tartaná TEREMTŐ URÁnak,
Mind pedig Egyetlen-egy MEGVÁLTOJÁnak.
BOGDÁNYI ER'SÉBET Ázszony! Életedet
Kedvellette az UR; mivelhogy Szívedet
Meg-nyitotta vólt, hogy nékie Lelkedet
Szentelnéd, 's nyernéd-el így Idveségedet.

L. Baró N. Váradai Intzédi György, Urfi, Syntaxista.

A' PÁLYA-FUTONak Éoktanak fel-tenni
A' Böls Görögöknél egy TZÉLT, mellyhez menni
Kellott, a' FUTONak, ha zöld Pálmát venni
Akart, 's e' futásban jó Hírüvé lenni.
BOGDÁNYI ER'SÉBET előtta' KRISTUS TZÉL
Vala, mellytől Ötet Tavaáz, Nyár, Őz, és Tél
El nem veté; futa arra, mint sebes Szél,
Egyenesen; azért már LELKE MENNYben él.

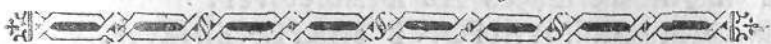
*Czegei Gróf Vass Dániel, Urfi, Grammat.
ARANY*

ARANYGYAPJAT JÁSON kívánt Vitézséggel
CHOLKIS Szigetéből hozni; 's Serénységgel
Elmenvén, Haza jött egész Nyereséggel;
Mellyért ma-is Híre fénylik Ditsőséggel.

BOGDÁNYI ER'SÉBET ARANYGYAPJAT ennél
Betsesbet nyert fokkal, lévén már ISTENnél
Olyan BOLDOGSÁGBAN; nagyobbat millyennél
Nem gondolhatnál, ha nagy elmés-is lennél.

Fekete Mihály, Nemes, Publicus.

MElly nagy legyen a' Jó Fiúnak Bánatja,
Midőn JO ANYJÁnak Halálát síratja,
Nyelvem semmiképen azt kinem mondhatja,
Sem Pennám valóban le nem rajzolhatja.

Meg-némúl Hárfája ebben *Amphiomnak*,
Hallgat Tziterája híres *Ariomnak*,
Nyelve-is keveset tenne Salamonnak,
Ki vala Királyja a' Földi Sionnak.
Talám nekem-is most jobb volna hallgatnom,
Vágy Fejemre gyászos Fedelet vonatnom,
Lású zokogással az alatt múlatnom,
Mint sem zengő Szóval Sorsfomat síratnom.

Mert az én Szerelmes ANYÁm' Életének
Napjai, mint múló árnyék, el-telének:
Tsatornáiban Vér nem foly már Testének,
Mozgó Kerekei meg-füntek Nyelvének.
Ezt én soha méltán meg nem sírathatom,
Hív Dajkalkodását le nem rajzolhatom,
Szeretetét hozzám meg nem hálálhatom,
És, a' mint illenék, elő nem adhatom.

Volt a' KEGYELEMNEK Ő Ékes EDÉNYE;
Mert követte, a' mit az ISTEN' Törvénye.

Parantsolt: a' KRISTUS vólt néki Reménye,
 Ki az Idvefségnek Utja és Öfvénye.
 Nem enyvezte Szívét soha Szerelméhez
 E' tsalárd Világnak, és álnok Kedvéhez,
 Sem a' Testnek motskos Gyönyörüségéhez;
 Minthogy az nem fért Bünt útaló Lelkéhez.
 Gyáfos Özvegységét kivált míg viselte,
 A' Kegyetség fzerint Életét rendelte,
 És magát egészen ISTENnek fzentelte,
 A' kinél már tellyes Örömet fel-lelte.
 Kedves ANYÁM ASZSZONY! nyúgodjék Tested-
 Sátora' Bóltjában Temető-helyednek; (nek
 Légyen pedig Mennyben Öröme Lelkednek,
 Áldott Országában a' Te ISTENEDnek.
 Én pedig, e' Földön a' míg tart Életem,
 És végső Orámon míg lefz Enyézetem,
 JO ANYAságodat sírván emlegetem,
 És Kegyeiségedet fzüntelen hírdetem.

Ekképen íratja Szerelmes Édes Jó Anyjának fomorú Halá-
 lát B. Intze Mihály, a' Kolo'svári Ref. Ekléfiának mélt-
 tatlan Lelki Tanítója.

JAJ vidám Tziterám miként Síralomra
 Változék! Örömem gyáfos únalomra!
 Melly fetétes Felhö borúla Napomra!
 Melly nagy Árvíz jöve ellenem ostromra!
Jaj melly nagy Gyöttelelem fogta - el Szívemet!
 Melly nagy Szomorúság bádgyasztja Lelkemet,
 Melly miatt írásra sem bírom Kezemet:
 Oh nem tudom, hová hajtsam már Fejemet!
 Mert a' ki MÁSODIK ÉDES ANYÁM vala,
 Minden dólgaiban engem' vígasztala,
 Keserüségére Szívemnek el-hala;
 Le-húllván Testének porba minden fala.
 Szerelmes NAGY ANYÁM! Tölem hová lettél?
 És Szemeim elől jaj hová vitettél!

Oh

Oh melly főrnnyü Búba engemet ejtettél!
 El-menésséddel, és majd a' Sírbe tettél!
 Áldott légyen a' Föld, melly lézen állása
 Testednek, és mellyben lesz annak nyúgvása;
 Anyai Gondodnak mivel Vigyázása
 Nagy volt körülöttem és Dajkázkodása.
 Jútalmiaztassa-meg ISTEN Jóságodat,
 És mellettem véghez-vitt Anyaságodat:
 El-is hittem, midőn Földi Sátorodat
 Le-tetted, meg-láttad Mennyben-JÉ'SUSODat..
 Hozzád ez egy lézen Urólsó Kérésem,
 Kötelességemben ha esett vétésem,
 Fiú Tíztemről vagy felejtkezésem,
 Légyen arról Tőled Botsánat' nyerésem.

Ekképen kefergi majd meg-bafadó Szívvel Szerelmes Nagy-
 Anyjának Éomorú Halálát: *Verebélyi György, Coll. Alumn.*

OH melly nagy most búsult Lelkemnek Bánatja!
 Szívemnek Kárpitját melly nagy Bú faggatja!
 Könyvhúllatásomnak le-omló harmatja,
 Mint az áradó Víz, Ortzámat áztatja.
 Mert kedves NAGY-ANYÁM, a' ki Napom' Fénye:
 Vala, Életemnek és drága Reménye,
 El-múlt, el-ejtven Ötet Szövevénye:
 A' Halálnak, és el-borítván Örvénye.
 [Szerelmes NAGY ANYÁM! a' ki sírván mégyek
 Koporsód után, már vallyon hová légyek?
 Szörnnyü Bánatomban, nem tudom, mit tégyek?
 Vigasztalást vallyon Szívemnek hol végyek?
 Oh hogy háláljam-meg Gondviselésedet,
 Dajkázkodásodat, és fent Hívségedet?
 Fizeffé-meg ISTEN nagy Kegyezségedet,
 És MENNYben adja-meg várt Idvezségedet.

Ekképen kefergi Szerelmes Nagy-Anyjának Éomorú Halálát
Verebélyi Sámuel, Nemes, Rhetor.

K O L O ' S V Á R A T T,
 Nyomtatt. P Á L D I I S T V Á N által 1757-dik Éftend.